

Για να μην πάψουμε να είμαστε άνεργοι όταν πάψουμε να είμαστε νέοι

της Μάνιας Καββαθά και Σίσσους Πετράκου

Είσαι νέος;; Πρόβλημά σου. Νιώσε την ανεργία, νιώσε τη καλά μέσα στο πετσί σου. Μάθε να παρακαλός για μια δουλειά με 200 ευρώ ή ακόμα καλύτερα μάθε να παρακαλός για απλήρωτη εργασία ώστε να καταφέρεις, έστω, να προσθέσεις μια παραπάνω γραμμή στο βιογραφικό σου. Ψάξε για διέξοδο στο εξωτερικό. Ψάξε για διέξοδο στη μοναξιά σου, στον ατομικό δρόμο, σπίτι σου, στην κατάθλιψή σου. Εξάλλου ποιος φταίει; Εσύ. Μόνο εσύ. Το βιογραφικό σου είναι μη ανταγωνιστικό για την αγορά εργασίας. Τα πτυχία σου και οι ξένες γλώσσες σου δεν φτάνουν. Μάλλον πρέπει να μάθεις να κάνεις και τον ταχυδακτυλουργό, ίσως και τον παραμυθά. Που ξέρεις τι θα σου ζητήσει ο επόμενος εργοδότης... Ευτυχώς υπάρχουν και αυτά τα σεμινάρια στα οποία πληρώνεις και σου μαθαίνουν να στήνεις το βιογραφικό σου για να είναι ελκυστικό, ανταγωνιστικό. Λες να πρέπει να βάλω πρώτα το όνομα ή το επώνυμο; Κινητό ή σταθερό;

Οι κόποι όμως κάποια στιγμή θα ανταμειφθούν. Είμαι επιτυχών στα voucher! Επιτέλους δουλειά. Α! όχι δεν είναι εργασία είναι ωφέλεια. Είμαι «ωφελούμενος», εντάξει και πάλι δουλειά... έστω, ωφέλεια. Α! χωρίς συντάξιμα ένσημα, δεν πειράζει πριν δεν είχα καθόλου. Αλλά αφού ο «ωφελούμενος» είμαι εγώ, τα ΚΕΚ γιατί ωφελούνται παραπάνω από εμένα παίρνοντας τα διπλάσια λεφτά από αυτά που δικαιούμαι; Ένας ιδιώτης-μεσάζοντας παίρνει για κάθε «ωφελούμενο» περίπου τα διπλάσια λεφτά σε σχέση με τον ίδιο. Εξηγείται όμως. Το δικαιολόγησαν σε ένα δημοσίευμα, πληρώνουν τα σνακς μας. Απλά υπάρχει ακόμη ένα πρόβλημα, εγώ είμαι πτυχιούχος παιδαγωγικού, εγώ έχω πτυχίο χημικού, είμαι απόφοιτη λογιστικής, εγώ έχω δουλέψει ως μηχανικός και πρέπει να κάνω θεωρητικά μαθήματα για δύο εβδομάδες πάνω στην οργάνωση και διοίκηση γραφείου, αλλά μετά να δουλέψω ως εκπαιδευτικός ή χημικός, ή ό,τι είμαι και δεν είμαι. Εξάλλου πολλές φορές μας στέλνουν σε εργασίες οι οποίες μπορεί τελικά και να μην είναι αυτό που φαίνονται. Το παν είναι να κατοχυρωθεί ο «ωφελούμενος» ώστε να πάρει τα χρήματα το ΚΕΚ και μάλιστα αφορολόγητα. Το παν είναι τα λεφτά. Τα λεφτά τους. Και ας πάει περίπατο η αξιοπρέπεια. Και ας μην έχουμε κανένα δικαίωμα, γιατί τι δικαίωμα μπορεί να έχει όποιος δεν αναγνωρίζεται ως εργαζόμενος; Μια παύση κάνει ούτως ή άλλως ανάμεσα στην ανεργία και στην ανεργία με πρωινό ξύπνημα. Αν είσαι έγκυος, πρόβλημά σου, δεν προβλέπεται κάποια λύση, χάνεις το πρόγραμμα αν ξεπεράσεις το όριο των προβλεπόμενων απουσιών, αν έχεις σοβαρό πρόβλημα υγείας, δεν προβλέπεται, αν σε εκμεταλλευτεί σεξουαλικά ο εργοδότης, δεν προβλέπεται, αν δουλεύεις σε άλλη εργασία από αυτή για την οποία υπέγραψες με την επιχείρηση, δεν προβλέπεται λύση. Τίποτα απολύτως δεν προβλέπεται από τα προγράμματα που έχουν ως στόχο την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων, σύμφωνα με τις κυβερνήσεις που τα εισήγαγαν. Το μόνο που προβλέπεται είναι κάτι που μοιάζει με εργασία χωρίς αξιοπρέπεια.

Οι μνημονιακές κυβερνήσεις είχαν σχέδιο για τους νέους και τη χώρα. Την άνεργη ανάκαμψη, το μοντέλο του φτωχού εργαζόμενου (working poor). Μετακύλησαν συνειδητά την κρίση στις πλάτες των εργαζομένων. Αλλά και οι νέοι/νέες είχαν σχέδιο για τη ζωή τους και τους ξεφορτώθηκαν. Και τώρα ο κλήρος, αυτός ο βαρύς κλήρος της αναγέννησης μέσα από τις στάχτες μας, της συγγραφής του βιβλίου της ιστορίας μας, πέφτει στις πλάτες της κυβέρνησης της Αριστεράς η οποία πρέπει να περπατήσει στο δρόμο που θα της ανοίξουμε εμείς, ένα δρόμο τον οποίο ήδη έχουμε αρχίσει να ξεχορτιαριάζουμε.

Ο εχθρός είναι εδώ, τα ΚΕΚ, ο κάθε λογής εργοδότης που κερδοσκοπεί στις πλάτες μας, είναι ακόμα εδώ κουβαλώντας τα συμφέροντα της τάξης του.

Χιλιάδες νέοι voucher-άδες παραμένουν απλήρωτοι και ας έχει περάσει το χρονικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ορίζονταν οι πληρωμές τους. Τα ΚΕΚ σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν αποστείλει στο υπουργείο ούτε τους φακέλους των εργαζόμενων (εργαζόμενοι είναι) ώστε να ξεκινήσει η διαδικασία πληρωμών, αλλά αποποιούνται των ευθυνών τους. Το Υπουργείο πρέπει να επέμβει, και οι voucher-άδες πρέπει να επέμβουν και θα επέμβουν. Τα προγράμματα αυτά δεν μπορεί να είναι στα χέρια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Το φαγοπότι των δουλεμπορικών ΚΕΚ πρέπει να λάβει ένα τέλος. Ο δρόμος είναι δύσκολος, αλλά έχουμε τα εργαλεία που μας χρειάζονται, είμαστε αποφασισμένοι να μην κοιτάξουμε πίσω.

Η ανεργία των νέων δεν μπορεί να λυθεί με ψίχουλα και ψεύδη. Πρέπει να τεθεί στο επίκεντρο. Χρειάζονται βίαιες πρωτοβουλίες, όσο βίαιες ήταν και αυτές που πέταξαν μια γενιά στα άχρηστα. Η νεανική επιχειρηματικότητα, οι start-up επιχειρήσεις, τα voucher, τα κοινωνοφελή και όλα αυτά τα ιδεάκια που μας πλασάρουν νεοφιλελεύθερες πρωτοβουλίες τύπου TEDx δεν ανήκουν στο δικό μας κόσμο, ούτε λύνουν το πρόβλημα.

Η υφαρπαγή της εργασίας, δεν μπορεί παρά να απαντηθεί με την ανάκτησή της.

Από εκεί ξεκινάει η δική μας υπόθεση, η δική μας επίθεση.